

glömmer hon bort tiden i verkstaden hemma på tomten i Unnaryd utanför Hyltebruk. Som möbelpetserare ger hon antika fåtöljer och 50-talstolar nytt liv.

TEXT ISABEL BARK FOTO ROGER LARSSON

Fokuserad. Tiden flyger förbi när Anki sätter sig ned med ett projekt i sin verkstad.

ANKI BÄCKMAN

Ålder: 52 år.

Familjen: Ankis mamma och två bröder bor i Långaryd med omnejd. Hantverksintresset har gått i arv. Ankis pappa, farfar och morfar var snickare.

Gör: Möbelpetserare med egen firma. För tillfället timanställd som kommunikatör på distans för Kustbevakningens huvudkontor i Karlskrona.

Intressen: "Hantverk, färg och form, grafisk design, måleri och handarbete."

Om yrket: "Möbelpetserare är ett anrikat yrke. Det har funnits i Sverige sedan 1500-talet. Efter en tillbakagång under slutet av 1900-talet tycks det nu vara på väg tillbaka."

Möbelpetserare är i dag ett ovanligt yrke och få personer besitter kunskapen att utföra det gedigna hantverket.

– Det känns som att jag har en meningsfull syssla. Jag har aldrig varit en slit- och slängmänniska, berättar Anki Bäckman.

Hon står i sin ombonade verkstad och visar upp en karmstol i rokokostil från tidigt 1900-tal. Men möbelen är i gott skick, visar det sig.

– Ofta ger sadelgjorden under stolen med sig, men det har den inte gjort här. Den här stolen behöver bara lite ny vadd på sitsen innan jag kan sätta på det nya tyget.

ANKIS VANLIGASTE UPPDRAG är att klä om stolar, fåtöljer, soffor och tillverka dynor. Oftast är möblerna som äldst från sekelskiftet 1800/1900. I skrymslen har det ibland gömt sig pennor, sedlar och leksaker. Bara för ett tag sedan hittade Anki ett plätetui, fyllt med både körkort och betalkort, i hålutrymmet vid armstödet på en fåtölj.

Kan en hobbyfixare klä om en stol på egen hand?

– Du kan säkert läsa dig till en hel del,

men det är bra att gå en kurs och lära sig grunderna. Du behöver veta hur du gör uppklipp och veck och spänner tyget.

FRÅN BÖRJAN VAR det en hobby. Men Anki ville utmana sig själv genom att göra hobbyn till sitt yrke. Hon utbildade sig till möbelpetserare i Ljungby och startade sitt företag för tre år sedan, då i föräldrahemmets garage i Remma utanför Långaryd.

Sedan dess har hon köpt hus i Unnaryd. Just denna villa hade en verkstad på tomten som avgjorde beslutet.

– Jag har haft mer fokus på verkstaden än boningshuset. I verkstaden var det nästan bara att flytta rakt in. Det var en yrkesmålare som hade haft den före mig.

Från och till har hon gjort uppdrag för sin gamla arbetsgivare, Kustbevakningen. Som kommunikatör har hon gjort om intranät och kategoriserat bildbanker.

Med förutbestämd lön, fasta arbetstider och ny modern teknik är det jobbet raka motsatsen till möbelpetsera-

ryrket. Kontrasten mellan nutid och dåtid blir väldigt tydlig.

– Jag hoppar från det supermoderna där jag kopplar upp mig via internet, sedan går jag ner till verkstaden och arbetar med 1700-talsverktyg.

Kundkretsen är ofta något äldre personer som kanske hunnit spara en slant.

– Jag har egentligen inte marknadsfört mig, ändå är det inte svårt att få kunder.

Problemet är att det tar väldigt lång tid att utföra hantverket. Jag kan inte ta betalt för hur många timmar som helst.

När Anki ska klä om en möbel är hon mycket noggrann och fotograferar den för att minnas hur den såg ut från början.

– Det är sällan jag behöver använda bilderna men de finns där för säkerhets skull.

Förutom privatpersoner utgörs kundkretsen bland annat av skolor, äldreboenden och församlingshem. För Långaryds äldreboende Höstro har hon klätt om en Carl Malmsten-soffgrupp och inför invigningen av den privatägda trädgården Vargaslätten i Simlångsdalen

väckte hon i våras nytt liv i tio skinnstolar.

Att känna sig tvungen att tjäna pengar på sitt stora intresse skapar en osäker tillvaro, menar Anki Bäckman.

– Det är inte roligt att behöva oroa sig för pengar, och nu har jag hus och fler utgifter. De senaste nyårsaftnarna har jag inte vetat hur mitt nästa år ska se ut.

NÄR HÖSTVÄDRET ÄR ruggigt utanför den lilla stugan tänder hon upp en brasa i öppna spisen och sätter sig vid symaskinen.

– Ofta tänker jag inte på något speciellt. Momenten sitter inte i ryggraden än så jag är ganska fokuserad på det jag gör.

En nackdel med tapetserarjobbet är att det blir ensamt ibland. Anki har därför funderat på att eventuellt hålla kurser och drömmer om att starta en hantverksgård.

– Det finns många företagare och hantverkare i trakten. Det vore kul om man kunde samlas som kolleger under ett tak.

Hon åker gärna på branschdagur och hantverksmässor. Det ger tillfälle att träffa andra hantverkare.

– Man är så peppad efteråt. Bortsett från den ekonomiska biten är det en ynneast att få ägna sig åt sin hobby på arbetstid. ●

Här jobbar Anki med en karmstol i rokokostil från tidigt 1900-tal och den visar sig vara i gott skick.

Tre speciella uppdrag

Roligaste uppdraget:

"Det är svårt att peka ut ett projekt. Men Carl Malmsten-soffgruppen som jag klädde om för Höstro var en fröjd att jobba med, eftersom den var så bra i grunden och hade en lite speciell originalklädsel. Tyget i sitsen var avtagbart, men det syntes inte för det var så bra gjort."

Mest udda uppdraget:

"En av mina kunder var en dansk man som ville ha ett förtält att koppla på bagageluckan till sin Volvo kombi istället för att behöva köpa en husbil. Jag gjorde först en prototyp, men den fungerade inte riktigt. När han hade varit på rundresa med bilen i Norge gjorde vi vissa kompletteringar. Det var det mest udda och kreativa projekt jag har haft. Det var roligt, men tog mycket tid."

Drömuuppdraget:

"Att starta en hantverksgård, kanske med ett kafé. Det vore ett sätt att få kolleger och träffa likasinnade. Kunna sitta och arbeta tillsammans under ett tak. Det behöver inte bara vara tapetserare. Nu har jag mycket att göra med huset, men jag hade nog kunnat genomföra det i framtiden."